

Sfântul Prooroc Ilie

- făclia arzătoare a Credinței -

Sfântul Ilie era feciorul lui Sovac, preotul din Vechiul Testament și locuia în cetatea Tezeve, de dincolo de Iordan, de unde și numele de Ilie Tezviteanul. A trăit cu peste 800 de ani înainte de nașterea lui Iisus Hristos pe vremea lui Ahab, regele iudeilor.

Soția regelui, Isabela, era din Fenicia și era închinătoare la idoli, închinându-se zeului Baal. Ea își îndemna soțul să-și părăsească credința în Dumnezeu, să se închine acestui zeu și să-și silească poporul să renunțe la propria Credință și s-o accepte pe cea păgână.

Regele a dat poruncă ca tot poporul să se închine idolilor, prigonind pe cei care își apărau credința, ridicând temple păgâne în tot pământul Israel în cinstea idolului Baal.

Când Sfântul Ilie a aflat de porunca regelui, l-a muștră cerându-i să renunțe la închinarea la idoli. Deși cuvintele proorocului aveau putere multă, fiind insuflate de Duhul Sfânt, regele a rămas neclintit în cinstirea idolilor mincinoși. Văzând necredința care a cuprins întregul popor, Sfântul Prooroc Ilie a primit putere de la Dumnezeu să încue cerul timp de trei ani și jumătate, fără să mai dea strop de ploaie și nici rouă să nu mai cadă pe pământ.

Amenințat cu moartea de către rege, Sfântul Ilie s-a retras în

pustiul Hozevei lângă un pârâu unde a petrecut în rugăciune trei ani. În acest timp o mulțime de oameni și animale au murit de foame, dar Sfântul Prooroc Ilie a fost hrănit în chip minunat, prin corbi. Când a secat și pârâul, a coborât într-o cetate din Sarepta Sidonului și a cerut găzduire unei femei văduve din acel oraș (III Regi cap. 17). Acea femeie, deși foarte săracă, era de o mare bunătate și la cererea proorocului i-a pregătit o turtă din puțină făină și uleiul pe care îl mai avea.

După câteva zile însă, singurul copil al acelei femei a murit. Atunci Sfântul Ilie s-a rugat Domnului și, suflând de trei ori peste copil, l-a înviat și l-a dat sănătos în brațele mamei sale.

După cei trei ani și jumătate, proorocul a dovedit că străvechea credință pe care o apăra el era credința cea adevărată. Foamea a încetat, printr-o ploaie binecuvântată la rugăciunea proorocului. Pe muntele Horeb, Sfântul Ilie s-a învrednicit de fericirea de a-L vedea pe Dumnezeu, sub chipul unei adieri de vânt lin.

Viața Sfântului Ilie nu s-a sfârșit ca a oricărui pământean. Pentru marea sa virtute, Dumnezeu l-a luat cu trupul la cer într-o căruță de foc sub ochii uimiți ai ucenicului său Elisei, căruia Sfântul Ilie i-a lăsat cojocul

său din oaie și i-a mai dăruit și puterea de a face minuni și proorocii. Sfântul Ilie împreună cu Moise a apărut pe Muntele Tabor la Schimbarea la față a Domnului Iisus Hristos, când Mântuitorul a vrut să le arate ucenicilor slava dumnezeirii Sale.

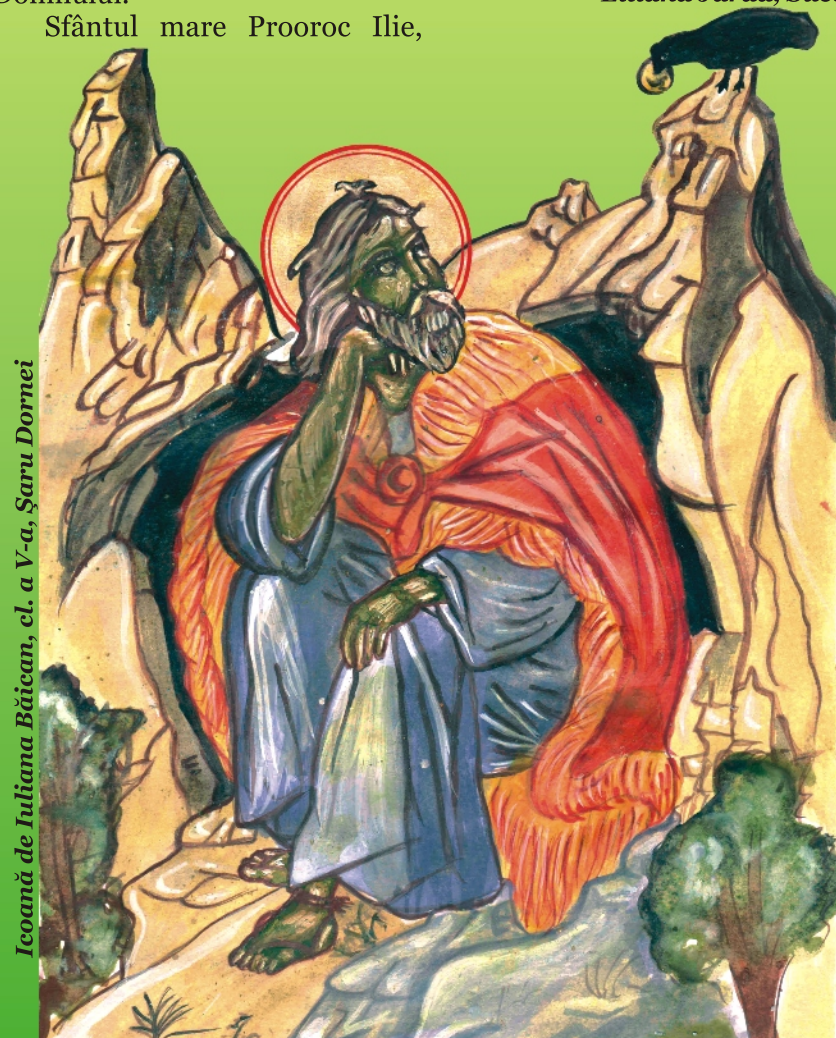
Înainte de a doua venire a lui Hristos, Sfântul Ilie va coborî pe pământ pentru a le vorbi oamenilor despre Dumnezeu și-i va înfrunța pe dușmanii Domnului.

Sfântul mare Prooroc Ilie,

sărbătorit la 20 iulie, este considerat un mare făcător de minuni și aducător de ploaie în vreme de secetă. În popor se zice că atunci când tună și fulgeră, Sfântul Ilie cutreieră cerul în carul său de foc.

Să-l rugăm și noi pe acest mare prooroc cu inimi arzătoare să ne ocrotească de orice rău și să ne dăruiască puțin din râvna și curajul său pentru **apărarea dreptei credințe.**

Liliana Jardă, Suceava

Icoană de Iuliana Băican, cl. a V-a, Șaru Dornei